

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימת נושאי הפרשה בסדר מעורב, עליכם לסדרם מחדש לפי סדר ההתרחשויות בפרשה. כשתצליחו, תקבלו מהאותיות חלק מפסוק מהפרשה.

- א. ציווי הבאת הקרבנות
 - ב. דיני קרבן האשם ופירוטם
 - ג. איסור אכילת חלב ודם
 - ד. דיני חטאת כהן משיח
 - ה. דיני חטאת יחיד
 - ו. דיני קרבן שלמים
 - ז. דיני חטאת העלם דבר
 - ח. דיני חטאת נשיא
 - ט. דיני קרבן עולה ויורד
 - י. דיני המנחות
 - יא. דיני עולת העוף
 - יב. דיני קרבן עולה
 - יג. מנחת ביכורים
- -----

שאלה לשולחן השבת

**"נפש כי תמעל מעל זחטאה בשגגה
מקדשי ד"**

בגמרא (פסחים כו.) כתוב שאין מועלים בקול, ריח ומראה של הקדש. מראה וקול מפני שאין בהם ממש, וריח משום שכבר נעשה מצוותו.

ויש לבאר אם כן, את דברי הגמרא (ראש השנה כח.) שמי שנטל שופר של הקדש ותקע בו - מעל בתקיעה זו, והרי אמרנו שאי אפשר למעול על ידי שמיעת קול מן ההקדש, ומדוע בשופר כן נחשב למעילה?

מטרת השאלה הינה לעורר דיון סביב שולחן השבת. ניתן לשלוח את תשובותיכם למערכת (בצדוף מקורות, אם ישנם) ובל"נ אכתוב מן התשובות בעוד כחודש.

פנינים

"מבית ומחוץ תצפנו"

מה אדם הראשון לא הקריב מן הגזל, שהכל היה שלו, אף אתם לא תקריבו מן הגזל' (רש"י) לכאורה קשה שהרי עניין זה שאין להקריב מן הגזל מבואר בפסוק מפורש: "אני ד' שונא גזל בעולה (ישעיה סא,ח) ומדוע צריך ללמוד דבר זה מאדם הראשון. אלא, ישנם שני מיני גזל, האחד, מה שלוקח מחברו משהו בעל כרחו וכד'. השני, גזל שאדם נותן מחברו מרצונו ומדעתו כגון המהנה תלמיד חכם מנכסיו, אבל באמת אינו צדיק ונמצא שאצל המקבל הרי זה בבחינת גזל, כי אם הנותן היה יודע שאינו ת"ח, לא היה נותן לו כלל. ולכן אנו לומדים מאדם הראשון עניין זה שכל מה שהקריב לא היה בו אפילו בחינת גזל כזה שהרי הקב"ה יודע הכל ונתן לו, כך יהיה כל אדם נזהר שיהיה כאדם הראשון ולא יהיה בו שום גזל כלל. (הח"ח)

"ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו. ושחט אתו על ירך המזבח צפנה"

מקום שחייטת כל קרבנות העולה הוא בצפון, בין מן הבקר ובין מן הצאן, ויש להבין מדוע כותבת התורה את הדין הזה שהעולה נשחטת בצפון דווקא בצאן, שהרי כתוב: "ואם מן הצאן קרבנו... ושחט אתו על ירך המזבח צפנה", ולא בבקר שהוא הקרבן הראשון המוזכר בפרשה. ויש לומר על פי המשנה (מנחות מט.) שאין חונכים את מזבח העולה, אלא בתמיד של שחר. ויוצא, שהקרבן הראשון שחייב להישחט בצפון בא מן הצאן, שהרי תמיד של שחר בא מן הכשבים, ולכן חידשה התורה דין צפון בקרבנות העולה דווקא בצאן. (טעמא דקרא)

"אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם"

הגמרא בשבת (יב:) מספרת על ר' ישמעאל שהיטה את הנר בטעות בשבת וכתב בפנסו: 'אני ישמעאל בן אלישע קריתי והטיתי נר בשבת, לכשיבנה בית המקדש אביא חטאת שמנה'. וכתוב בגמרא (ברכות ז.) שרבי ישמעאל בן אלישע היה כהן גדול שנכנס להקטיר קטורת לפני ולפנים. ויש לבאר מדוע כתב שעליו להביא חטאת שמנה, נקבה, הלא כהן גדול ששגג מביא פר לחטאתו? ויש לומר: א. היו שני רבי ישמעאל בן אלישע. ב. הכוונה לקרבן חטאת שמנה ולא לסוג הקרבן. ג. בבית שני לא היה שמן המשחה והכהן הגדול היה רק מרובה בגדים שאינו מביא פר. ד. היה לאחר חורבן הבית שאז כבר אין לו דין כה"ג. ה. לא הורה לעצמו היתר בדבר איסור מדאורייתא.

השנה תצאו לחרות

ניתן להשיג ב"מקרא" הוצאה לאור, ובטלפון:
052-7665775

חידון א' ת'

התשובה לכל שאלה מתחילה באות המופיעה בתחילת השורה

- א. מובא לקרבן אשם
- ב. מנחה העשויה משעורים
- ג. "והשיב את ה_____ אשר ____"
- ד. אסור לאוכלו
- ה. הקרבה על גבי המזבח קרויה גם:
- ו. נאמר כשסומכים על קרבנות אשם וחטאת
- ז. כשר לשחיטת הקרבנות
- ח. דומה לשומן אבל אסור באכילה
- ט. את פר החטאת שורפים במקום _____
- י. חצר הכבד
- כ. איברי בעלי חיים המוזכרים בפרשה (5)
- ל. "_____ אשה _____ ניהוח"
- מ. סוגי מנחות מטוגנות (2)
- נ. דבר מטמא שמוזכר בפרשה
- ס. ממרכיבי המנחות, החרבות והבלולות
- ע. כינוי לכליות בפרשה
- פ. חלק מהבהמה המוקרב יחד עם הראש
- צ. מקום המליקה
- ק. מקום במזבח שם נותן הכהן מן הדם
- ר. ביכורים ושתי הלחם נקראים 'קרבן _____'
- ש. בו מושחים את הרקיקים
- ת. בעל חיים שמוקרב

חידון א' ת' הפוך

התשובה לכל שאלה מסתיימת באות המופיעה בתחילת השורה

- א. אדם המביא חטאת מיחדת אם חוטא
- ב. כך מובאת מנחת הביכורים (מנחת העומר)
- ג. מי שעבר עבירה ב_____ - מביא קרבן חטאת
- ד. לחלק זה במזבח שופכים את שיירי הדם
- ה. מובאת עם רוב המנחות
- ו. "_____ יוסף עליו"
- ז. סוג בעל חיים שמוקרב
- ח. חייבים לשים אותו על כל הקרבנות
- ט. שלב אחד לפני 'ניתוח' בסדר הקרבה
- י. כך מובא אביב מנחת ביכורים
- ך. כך קרוי צד המזבח, שעליו מזים הדם הזבח
- ל. הוא מביא מן העופות לקרבן עולה ויורד
- ם. קרבן הבא מזכרים ומנקבות
- ן. מקריב את הקרבנות
- ס. כך מתרגם אונקלוס את המילה - 'ושחט'
- ע. יש להזות מדם חטאות הפנימיות _____ פעמים
- ף. יש למלוך את העוף ממול ל -
- ץ. נלקח מהמנחה ומוקרב
- ק. מילה נרדפת לגזל
- ר. הכהן המשיח צריך להביא אותו אם חטא
- ש. אסור להקטיר ממנו להשי"ת
- ת. קרבן המוזכר בפרשה

כתרגומו

כל פרשה נקראת דמיה מילה מתחילתה באות המופיעה בתחילת השורה

"פתות אותה פיתים" = "בצע ית ביצועין". הפועל העברי 'לבצוע' המתאר פריסה, חלוקה, פילוח וחיתוך של דבר מאפה.

מן המדרש

אמר רבא: מתקנת יהושע בן גמלא שמושיבים מלמדי תינוקות בכל עיר ועיר, אין מביאים תינוקות ממקום למקום כדי שלא ינזקו בדרך, אלא ממנים מלמדים בכל מקום. אבל אפשר להביאם מבית כנסת אחד לאחר באותה העיר, אם אין סכנה בדרך שביניהם. ואמר רבא: אם יש פחות מ25 תלמידים, אין בני העיר יכולים לכוף זה את זה לשכור להם מלמד, ועל 50 ישכרו 2 מלמדים. ועל 40 שוכרים בנפרד עוזר למלמד, שישמע מפני המלמד וישנן עם התלמידים... ואמר רבא: אם יש שני מלמדים האחד בקי גדול אבל לא מדייק בדבריו והשני דייקן אך פחות ידען, ימנו את המלמד שלמד הרבה אפילו שאינו מדייק, ובמרוצת הזמן התלמידים יעמדו על טעותותיו מעצמם. אך רב דימי מנהרדעא אמר שממנים את מי שמדייק למרות החוסר בידיעותיו, מכיון שטעויות הנלמדות בגיל צעיר יכולות להישאר לעולם. כמו שכתוב: "כי ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום". וכשבא יואב וסיפר לדוד שהרג כל הזכרים בעמלק, שאל דוד: "מדוע הרגת רק הזכרים?" ענה יואב: "שכתוב: 'תמחה את זכר עמלק!' (שקרא 'זכר' בקמץ, דהיינו הזכרים). תמה דוד: 'והרי אנו קוראים זכר (בצירה)!' אך יואב השיב שכך למד בצעירותו. הלך יואב לרבו ושאלו: "כיצד הקרית לי?", ענה הרב: "זכר" (בקמץ). נטל יואב חרב להרגו, ומיד הזדעק רבו לפשר העניין. ענה יואב: "כתוב: 'ארור עושה מלאכת ד' (-כגון מלמד תינוקות) רמיה'". אמר הרב: "טוב, השאר אותי 'ארור' אבל אל תהרגני!" אמר לו יואב: "המשך הפסוק הוא: 'וארור מונע חרבו מדם'", כלומר, גם מי שחס על מי שצריכים להרוג, הוא מקולל." יש האומרים שהרגו לבסוף, ויש אומרים שלבסוף הניח לו. (ע"פ ב"ב כא.)

מילה בפרשה

הוא הולך בזמן ובעת,
לסעודת חג מפוארת,
אך מפורסם וידוע,
שכושל באופן קבוע.

המונח המבוקש הינו מילה
בת 4 אותיות המופיעה בפרשה.
אשר כל שורה בחידה
רומזת להקשר שונה שלה.
(יתכן כתיב חסר וחילופי אותיות
בעלי הגיה דומה)

התשובה תתפרסם אי"ה בגיליון הבא

ושפני טמוני חול

מי אוכל תמיד מלוח, אבל לעולם לא דבר מתוק ולא דבר

חמוץ?

"ויקרא אל משה"

ידוע שמחמת ענוונותו של משה כתב את הא' של ויקרא קטנה. ובגמרא (סוטה מט:): כתוב: "משמת רבי, בטלה ענווה ויראת חטא. אמר ר' יוסף לתנא אל תתני ענווה דאיכא אנא". דהיינו שאמר ר' יוסף שלא בטלה הענווה כיון שהוא עדיין בחיים. והרבה קולמסים נשתברו בניסיון להסביר את דבריו, שעל פניו אינם עולים בקנה אחד עם מידת הענווה. ופורסם בשם הגר"א, שבירושלמי מוזכר אמורא אחד ששמו היה 'אנא', ושאליו התכוון ר' יוסף בדבריו. אמנם, כששמע המהר"ל דיסקין את הדברים האלו הגיב על אתר, שלא יתכן שיצאו הדברים האלו מפי הגר"א, שכן בכל התלמוד הירושלמי אין אמורא ששמו אנא.

שעשועי דאורייתא

"על קרנות המזבח"

היכן בתורה מוזכרים קרנים שלא בהקשר של מזבח? (3)

(תשובות)

מצאו נא בפרשה:

1. פסוק המופיע בשלמותו ארבע פעמים בפרשה? (בשינוי כתיב מלא וחסר)
2. שבע מילים רצופות שיש בכלן את האות א'.
3. שמות של שני שבטים.
4. אות המופיעה פעמיים ברציפות. (6)
5. שמות של שניים מספרי התנ"ך.
6. שלוש מילים רצופות בנות שש אותיות. (2)

שמיאות מי יבין

לפניכם פסוק מן הפרשה שנפל בו שיבוש, התשכילו להבין מהו?

1. "כל המנחה אשר תקריבו לד' לא תאפה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לד'"
2. "דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן לד' מן הבהמה מן הבקר ומן העוף תקריבו את קרבנכם"

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לגיליון קודם: איזה דבר מאכל יהיה אסור לגוי לכו"ע, ולישראל זה נתון במחלוקת? - אבר מן החי בבהמה טמאה. (חולין קב.) **לסדר את הפרשה** - אשר פתח אהל מועד". **חידון א' ת'** - איל, ביכורים (העומר), גולה גזל, דם, הקטרה, וידוי, זר, חלב, טהור, יותרת, כבוד כרעיים כליות כנפים כסלים, לחם לריח, מחבת מרחשת, נבלה, סולת, עצה, פדר, צוואר, קרנותיו, ראשית, שמן, תור. **חידון א' ת' הפוך** - נשיא, אביב, שגג, יסוד, לבונה, וחמישיתו, עז, מלח, הפשט, קלוי, ירך, דל, שלמים, כהן, ויכוס, שבע, עורף, קומץ, עושק, פר, דבש, חטאת. **שעשועי דאורייתא** - בפרשת לך: "בעשתרת קרנים", בפרשת וירא: "איל אחד נאחז בסבך בקרניו", ובפרשת וזאת הברכה: "וקרני ראם קרניו". 1. "ואת שתי הכליות וכו'". 2. "אתו או את האבדה אשר מצא או". 3. יוסף, אשר. 4. בשגגה, ניחה, בערך, ממנו, יתנו, ונתת. 5. ויקרא, יונה. 6. "אזכרתה והקטיר המזבחה". **מילה בפרשה פקודי** - פתח. "בתנועה אחת ישרה" - תנועת הניקוד 'פתח' המסומנת כקו ישר, "את הבגד הוא קרע" - קרע=שיסע=פתח, "בכך יצר דבר חדש" - פיתח, "ופער פיו בשער ודרש" - פער=פתח ו-שער=פתח. **טמונות בפרשה** - 1. תור - "תורים" (א,יד) 2. "מאפה תנור" (ב,ד) 3. "או ראה... אם לוא יגיד" (ד,ט) 4. "רקיקי מצות" (ב,ה) 5. 'סלע צרורה בכנפיו ונפלה המנו' (רש"י היז) 6. "כסף שקלים" (ה,טו) 7. קרבן עולה ויורד - "ואם לא תגיע ידו די שה" 8. "מן הבקר" (א,ב) 9. "וכל דבש" (ביא) 10. אשם תלוי (היז) 11. "וקמץ הכהן" (ה,יב) 12. "בנבלת שרץ טמא" (ה,ב) 13. "על הכליות" (ד,ט) 14. "לחם אשה" (ג,יא) **טמונות בהפסרה** - 1. "כערבים על יבלי מים" (מד,ד) 2. "יתקבצו כלם יעמדו" (מד,יא) 3. "אצק מים על צמא ונוזלים על יבשה" (מד,ג) 4. "ואף אפיתי על גחליו לחם" (מד,יט) **שאלה לשלחן השבת תצוה** - שאלנו: כתוב במדרש תנחומא: 'אמר רבי חנינא סגן הכהנים: אני הייתי משמש בבית המקדש, ומעשה נסים היה במנורה. משהיו מדליקין אותה מראש השנה, לא הייתה מתכבה עד שנה אחרת. ולמה כן? אלא כך אמר הקב"ה, פעם אחת בשנה יהיו מדליקין את המנורה, לפיכך יהיו מדליקין שמן זית זך כתיבת. אבל למנחות שהיו מקריבים בכל יום, לא. ויש להבין: אם כך שהמנורה דלקה משנה לשנה, מה היה הנס המיוחד בחנוכה שדלקה המנורה 8 ימים? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: א. מובא בגמרא שהמנורה המקורית לא הייתה בידי החשמונאים אלא הרכיבו מנורה משיפודים ובה הדליקו. ומעשה הניסים הרגיל היה במנורה כשהיא כתיקונה (במסגרת הניסים הקבועים שהיו במקדש), אך בחנוכה הנס התחדש בשמן עצמו. ב. הייתה משמעות מיוחדת לנס חנוכה שהיה ראייה לכך שהשכינה חזרה לשרות במקדש שנטמא וחולל. ג. כל השנה רק הכהנים יכלו לראות את הנס, אך בחנוכה שהדליקו 'בחצרות קדשך', הנס היה גלוי לעין כל. ד. תמיד הנס נעשה בהדלקה מאש של גבוה מהמזבח, אך בחנוכה נטמא המזבח, ונאלצו להדליק באש של הדיוט, וזהו נס יותר גדול שאש זו דלקה בנס. ה. בני חשבו שמשום שלא מצאו שמן אינם חביבים מספיק לפני המקום, וכשדלקה המנורה יותר מלילה אחד, ראו שעדיין חביבים הם.

ניתן להשיג את העלון:

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

ב: 'לדעת', 'אידישער וינקל' (באידיש) ו'דרשו'.

בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רח' בית ישראל 1, ובמערכת.

העלון מגיע מדי שבוע לעשרות אלפי משפחות וילדים, המשתמשים

בו ללימוד משותף סביב שולחן השבת.

מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה? צרו קשר עם המערכת, או טלפנו: 052-766-5775

© כל הזכויות שמורות לאהרן ב"ן

ניתן לשלוח תגובות, רעיונות והערות למערכת:

קויפמן 17, ירושלים

temunabaparashah@gmail.com

זהו חידון משעשע מתמונות הרומזות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירוש רש"י.
(תוכלו למצוא תשובות במדור 'תשובות')

אדגיש, כי אין הכוונה להמחיש את הפסוקים כלל, אלא רק בדרך רמז וכפל לשון. (מומלץ לציין זאת לילדים)
אשמח לקבל רעיונות, חידוקים והערות: temunabaparashah@gmail.com
כמו"כ להצטרפות לרשימת התפוצה ולהקדשות ניתן לשלוח בקשה למייל הנ"ל.

טמונות בפרשה

מקרא רמת קושי: רגיל קשה

מחשבה טובה

התשובה לטמונה זו תתפרסם בע"ה בגיליון הבא

תשובה לגיליון הקודם
תמונת ר' שלמה אלישיב מחבר
הספר: "לשם שבו ואחלמה" (לט"ב)

הפטרת ויקרא "עם זו יצרת" (ישעיהו מג' כא' - מד' כג')

טמונות בהפטרה

העלון מוקדש לע"נ ר' יהושע בן שלמה
ת.ג.צ.ב.ה

להקדשת העלון לכל מטרה,
חייגו: 052-766-5775